UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä helmikuuta 2011 *

Asiassa C-25/10,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunal de première instance de Liège (Belgia) on esittänyt 7.1.2010 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.1.2010, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Missionswerk Werner Heukelbach eV

vastaan

Belgian valtio,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. Arabadjiev, U. Lõhmus (esittelevä tuomari), A. Ó Caoimh ja P. Lindh,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: N. Jääskinen,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.10.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Missionswerk Werner Heukelbach eV, edustajanaan avocat J. Roseleth,

– Belgian hallitus, asiamiehinään M. Jacobs ja J.-C. Halleux, avustajanaan avocat E. Jacubowitz,

– Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja J.-P. Keppenne,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 18, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Missionswerk Werner Heukelbach eV (jäljempänä Missionswerk) ja Belgian valtio ja joka koskee sitä, että Belgian valtio on kieltäytynyt soveltamasta alennettua verokantaa kyseisen yhdistyksen saamastaan perinnöstä maksamiin veroihin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

3 Perustamissopimuksen 67 artiklan [joka on kumottu Amsterdamin sopimuksella] täytäntöönpanosta 24.6.1988 annetun neuvoston direktiivin 88/361/ETY (EYVL L 178, s. 5) 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on poistettava jäsenvaltioissa asuvien henkilöiden välisiä pääomanliikkeitä koskevat rajoitukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäljempänä olevien säännösten soveltamista. Tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi pääomanliikkeet luokitellaan liitteessä I olevan nimikkeistön mukaisesti.

2. Pääomanliikkeisiin liittyvät valuutansiirrot on tehtävä samoilla valuuttakurssiehdoilla kuin juoksevat valuuttatoimet.”

4 Direktiivin 88/361 liitteessä I lueteltuihin pääomanliikkeisiin lukeutuvat otsikon XI alla mainitut ”Henkilökohtaiset pääomanliikkeet”, joihin kuuluvat perinnöt ja testamenttiin perustuvat suoritukset.

Kansallinen säännöstö

5 Perintöverolain (code des droits de succession), joka hyväksyttiin 31.3.1936 annetulla kuninkaan asetuksella nro 308 (Moniteur belge 7.4.1936, s. 2403), joka vahvistettiin 4.5.1936 annetulla lailla (Moniteur belge 7.5.1936, s. 3426; jäljempänä laki), 59 §:n 2 momentissa säädetään, että perintöveroa ja kuolemantapauksen johdosta maksettavaa varainsiirtoveroa alennetaan ”seitsemään prosenttiin niiden testamenttilahjoitusten osalta, jotka on tehty voittoa tavoittelemattomille yhdistyksille, keskinäisille yhtiöille tai keskinäisten yhtiöiden valtakunnallisille yhteenliittymille, ammattijärjestöille ja kansainvälisille voittoa tavoittelemattomille yhdistyksille, yksityisille säätiöille ja yleishyödyllisille säätiöille”.

6 Lain 60 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on muutettuna erinäisistä toimenpiteistä alueellisen verotuksen, kassavarojen ja velan, energiamarkkinoiden järjestämisen, ympäristön, maatalouden, alueellisten ja alisteisten viranomaisten, varallisuuden, asuntojen sekä virkamiesten osalta 18.12.2003 annetulla Vallonian hallituksen asetuksella (décret-programme) (Moniteur belge 6.2.2004, s. 7196), säädetään, että kyseisen lain 59 §:n 2 momentissa säädettyä alennettua verokantaa sovelletaan ainoastaan järjestöihin ja elimiin, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:

”a. järjestöllä tai elimellä on oltava toimipaikka

– joko Belgiassa

– tai siinä Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä tosiasiallisesti asui kuolinhetkellään tai jossa hän työskenteli kuolinhetkellään taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt

– järjestön tai elimen on perinnönjättäjän kuolinhetkellä pyrittävä kyseisessä toimipaikassa ensisijaisesti ja omaa etua ajamatta tavoitteisiin, jotka ovat luonteeltaan ympäristönsuojelullisia, filantrooppisia, filosofisia, uskonnollisia, tieteellisiä, taiteellisia, pedagogisia, kulttuurillisia, urheilullisia, poliittisia, ammattijärjestöllisiä, ammatillisia, humanitäärisiä, isänmaallisia tai kansalaistoimintaan liittyviä tai jotka liittyvät opetustoimintaan, ihmisten tai eläinten hoitamiseen, sosiaaliseen avustustoimintaan tai ihmisten tukemiseen

– järjestön tai elimen sääntömääräisen kotipaikan, keskushallinnon tai päätoimipaikan on oltava Euroopan unionin alueella."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

7 Missionswerk on uskonnollinen yhdistys, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Saksassa. Kyseinen yhdistys nimettiin 5.11.2003 tehdyllä holografisella testamentilla Belgian kansalaisen Jeanne Renardien yleistestamentin saajaksi. Testamentin tekijä, joka oli asunut koko elämänsä Belgiassa, kuoli Malmedyssa (Belgia) 12.6.2004.

8 Missionswerk jätti 14.6.2005 vainajan nimissä perintöveroilmoituksen administration de l'enregistrement et des domaines de Malmedyyn (Malmedyn veroviranomainen, jäljempänä veroviranomainen) ja maksoi sen jälkeen 60 038,51 euron suuruisen perintöveron, jota kyseiset viranomaiset vaativat maksettavaksi ja jonka marginaaliveroaste oli 80 prosenttia.

9 Missionswerk vaati 1.12.2005 päivätyssä kirjeessä veroviranomaista soveltamaan lain 59 §:n 2 momentissa säädettyä alennettua perintöverokantaa. Vaatimus hylättiin sillä perusteella, ettei Missionswerk täyttänyt lain 60 §:n 1 momentissa asetettuja edellytyksiä.

10 Missionswerk pyysi 7.8.2006 veroviranomaista palauttamaan marginaaliveroprosentin soveltamiseen perustuvan veron määrän ja alennetun verokannan soveltamiseen perustuvan veron määrän välisen erotuksen. Veroviranomainen hylkäsi pyynnön sillä perusteella, ettei ollut näytetty riittävällä tavalla toteen, että Renardie oli joko asunut tai työskennellyt Saksassa.

11 Missionswerk vaatii ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa palautettavaksi perintöveron sen osan, jolla veron määrä ylittää sen sovellettavaksi vaatiman alennetun verokannan soveltamiseen perustuvan määrän. Yhdistys väittää, että lain 59 §:n 2 momentti ja 60 §:n 1 momentti johtavat niiden Vallonian alueen asukkaiden syrjintään, jotka testamenttaavat omaisuuttaan sellaisiin unionin jäsenvaltioihin, joissa he eivät ole koskaan asuneet eivätkä työskennelleet, sijoittautuneille hyväntekeväisyysyhdistyksille tai -järjestöille.

12 Tässä tilanteessa Tribunal de première instance de Liège on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [SEUT] 18, [SEUT] 45, [SEUT] 49 ja [SEUT] 54 artiklaa tulkittava siten, että niillä kielletään jäsenvaltion lainsäätäjää antamasta tai pitämästä voimassa sääntöä, jonka tarkoituksena on se, että seitsemään prosenttiin alennettua verokantaa voidaan soveltaa ainoastaan voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin, keskinäisiin yhtiöihin tai keskinäisten yhtiöiden valtakunnallisiin yhteenliittymiin, ammattijärjestöihin ja kansainvälisiin voittoa tavoittelemattomiin yhdistyksiin, yksityisiin säätiöihin ja yleishyödyllisiin säätiöihin, jotka ovat sijoittautuneet jäsenvaltioon, jossa perinnönjättäjä – joka asui Valloniassa – tosiasiallisesti asui kuolinhetkellään tai jossa hän työskenteli kuolinhetkellään taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Asian kannalta merkityksellisten unionin oikeuden määräysten yksilöinti

13 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt kysymyksessään SEUT 18, SEUT 45, SEUT 49 ja SEUT 54 artiklan tulkintaa. Euroopan komission mielestä pääasiassa kyseessä oleva tilanne kuitenkin kuuluu pääomien vapaan liikkuvuuden soveltamisalaan.

14 Tästä on aluksi todettava, että tarkasteltaessa perintöverotusta koskevien kansallisten säännösten yhteensoveltuvuutta unionin oikeuden kanssa työntekijöiden vapaa liikkuvuus (SEUT 45 artikla) ja sijoittautumisvapaus (SEUT 49 ja SEUT 54 artikla) eivät ole merkityksellisiä.

15 Tarkasteltaessa pääomien vapaata liikkuvuutta on muistettava, että koska EUT-sopimuksessa ei määritellä pääomanliikkeiden käsitettä, unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan direktiivin 88/361 liitteenä olevalla nimikkeistöllä on ohjeellista arvoa, vaikka kyseinen direktiivi on annettu ETY:n perustamissopimuksen 69 artiklan ja 70 artiklan 1 kohdan (ETY:n perustamissopimuksen 67–73 artikla on korvattu EY:n perustamissopimuksen 73 b–73 g artiklalla, joista puolestaan on tullut EY 56–EY 60 artikla) nojalla, ja on selvää, että nimikkeistön johdannon mukaan siinä oleva luettelo ei ole tyhjentävä (ks. asia C-513/03, van Hilten-van der Heijden, tuomio 23.2.2006, Kok., s. I-1957, 39 kohta; asia C-386/04, Centro di Musicologia Walter Stauffer, tuomio 14.9.2006, Kok., s. I-8203, 22 kohta; asia C-11/07, Eckelkamp ym., tuomio 11.9.2008, Kok., s. I-6845, 38 kohta; asia C-43/07, Arens-Sikken, tuomio 11.9.2008, Kok., s. I-6887, 29 kohta ja asia C-510/08, Mattner, tuomio 22.4.2010, Kok., s. I-3553, 19 kohta).

16 Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin on muistuttanut muun muassa, että perinnöt, joilla tarkoitetaan kuolleen henkilön jättämän omaisuuden siirtymistä yhdelle tai useammalle henkilölle, kuuluvat direktiivin 88/361 liitteessä I olevan otsikon XI ”Henkilökohtaiset pääomanliikkeet” alaan, ja se on katsonut, että perinnöt ovat SEUT 63 artiklassa tarkoitettuja pääomanliikkeitä niitä tapauksia lukuun ottamatta, joiden kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle (ks. vastaavasti em. asia Eckelkamp ym., tuomion 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tilanne, jossa Belgiassa asuva henkilö on tehnyt testamentin sellaisen voittoa tavoittelemattoman järjestön hyväksi, jonka sääntömääräinen kotipaikka on Saksassa, ei ole kuitenkaan missään tapauksessa täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne.

17 Tästä seuraa, että pääomien vapaata liikkuvuutta koskevia EUT-sopimuksen määräyksiä sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa asiassa.

18 Lopuksi on todettava sen viittauksen merkityksestä, joka ennakkoratkaisukysymyksessä tehdään SEUT 18 artiklaan, jossa määrätään yleisestä periaatteesta, jonka

mukaan kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä, että tätä määräystä voidaan soveltaa itsenäisesti ainoastaan sellaisiin unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluviin tapauksiin, joita varten EUT-sopimuksessa ei ole erityisiä syrjinnän kieltäviä määräyksiä (ks. asia C-311/08, SGI, tuomio 21.1.2010, Kok., s. I-487, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja asia C-97/09, Schmelz, tuomio 26.10.2010, Kok., s. I-10465, 44 kohta).

19 Koska pääomien vapaata liikkuvuutta koskevat määräykset tulevat sovellettaviksi ja koska niihin sisältyy erityisiä syrjinnän kieltäviä määräyksiä, SEUT 18 artiklaa ei siten voida soveltaa.

20 Näin ollen on katsottava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii kysymyksellään selvittämään, onko SEUT 63 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan alennettua perintöverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, joilla on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä kuolinhetkellään tosiasiallisesti asui tai työskenteli taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt.

Pääomien vapaan liikkuvuuden rajoitus

21 SEUT 63 artiklan 1 kohdassa kielletään yleisesti rajoitukset, jotka koskevat pääomanliikkeitä jäsenvaltioiden välillä.

22 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että toimenpiteisiin, jotka SEUT 63 artiklan 1 kohdassa kielletään pääomanliikkeiden rajoituksina, sisältyvät perinnön ollessa kyseessä toimenpiteet, joista seuraa, että muussa kuin siinä valtiossa, jossa kyseinen

omaisuus sijaitsee ja joka perintöverottaa kyseistä omaisuutta, asuneen henkilön jäämistön arvo pienenee (ks. em. asia van Hilten-van der Heijden, tuomion 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

23 Nyt käsiteltävässä asiassa alennettua perintöverokantaa voidaan soveltaa pääasiassa kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön mukaan ainoastaan sellaisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, joilla on toimipaikka Belgiassa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä kuolinhetkellään tosiasiallisesti asui tai työskenteli taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt.

24 Näin ollen kyseisestä lainsäädännöstä seuraa, että perintöä verotetaan ankarammin, kun sen saajana on voittoa tavoittelematon järjestö, jolla on toimipaikka jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä ei ole tosiasiallisesti asunut eikä työskennellyt, ja näin ollen kyseisellä lainsäädännöllä rajoitetaan pääomanliikkeitä, koska sillä pienennetään kyseisen jäämistön arvoa (ks. analogisesti em. asia Eckelkamp ym., tuomion 45 kohta).

25 Kuten komissio on todennut, Belgian sisäisiin pääomaliikkeisiin sovellettavaa verokantaa korkeamman verokannan soveltaminen tiettyihin rajat ylittäviin pääomanliikkeisiin on lisäksi omiaan vähentämään näiden rajat ylittävien pääomanliikkeiden houkuttelevuutta, koska se voi saada Belgiassa asuvat henkilöt luopumaan nimeämästä testamenttien saajiksi sellaisiin jäsenvaltioihin, joissa he eivät ole tosiasiallisesti asuneet tai työskennelleet, sijoittautuneita henkilöitä (ks. vastaavasti asia C-318/07, Persche, tuomio 27.1.2009, Kok., s. I-359, 38 kohta).

26 Tällainen kansallinen lainsäädäntö näin ollen muodostaa SEUT 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun pääomien vapaan liikkuvuuden rajoituksen.

Pääomien vapaan liikkuvuuden rajoituksen oikeuttaminen

27 Pääasiassa kyseessä olevasta Vallonian lainsäädännöstä johtuva erilainen kohtelu on Belgian hallituksen mukaan perusteltua, koska – kun otetaan huomioon kyseisen lainsäädännön tavoite – pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset voittoa tavoittelemattomat järjestöt sekä järjestöt, joilla on toimipaikka Belgiassa, eivät ole objektiivisesti arvioituna toisiinsa rinnastettavissa tilanteissa. Jäsenvaltioilla on yhtäältä oikeus vaatia tiettyjen veroetujen myöntämistä varten, että voittoa tavoittelemattomien järjestöjen ja niiden harjoittaman toiminnan välillä on riittävän läheinen yhteys, ja toisaalta oikeus päättää, mitkä ovat ne yleiset edut, joita ne haluavat edistää myöntämällä näille järjestöille veroetuja. Nyt käsiteltävässä asiassa Belgian yhteiskunta on hyötynyt tästä lainsäädännöstä.

28 Tässä yhteydessä on muistettava, että SEUT 65 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 3 kohdassa todetaan, että se, mitä 63 artiklassa määrätään, ei rajoita jäsenvaltioiden oikeutta soveltaa niitä verolainsäädäntönsä säännöksiä, joiden mukaan verovelvollisia kohdellaan eri tavoin heidän asuinpaikkansa tai heidän pääomansa sijoituspaikan perusteella, kunhan nämä säännökset eivät ole keino mielivaltaiseen syrjintään taikka kyseisessä 63 artiklassa tarkoitetun pääomien ja maksujen vapaan liikkuvuuden peiteltyä rajoittamista.

29 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että jotta kansallisten verosäännösten voitaisiin katsoa soveltuvan yhteen pääomien vapaata liikkuvuutta koskevien EUT-sopimuksen määräysten kanssa, erilaisen kohtelun on koskettava tilanteita, jotka eivät ole objektiivisesti arvioituina toisiinsa rinnastettavissa, tai erilaisen kohtelun on oltava perusteltu yleistä etua koskevista pakottavista syistä (ks. asia C-35/98, Verkooijen, tuomio 6.6.2000, Kok., s. I-4071, 43 kohta; asia C-319/02, Manninen, tuomio 7.9.2004, Kok., s. I-7477, 29 kohta; asia C-512/03, Blanckaert, tuomio 8.9.2005, Kok., s. I-7685, 42 kohta ja asia C-182/08, Glaxo Wellcome, tuomio 17.9.2009, Kok., s. I-8591, 68 kohta).

30 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan on niin, että vaikka jäsenvaltio voikin vaatia tiettyjen veroetujen myöntämistä varten, että järjestöjen, joiden se tunnustaa tavoittelevan tiettyjä sen määrittämiä yleishyödyllisiä päämääriä, ja niiden harjoittaman toiminnan välillä on olemassa riittävän läheinen yhteys (ks. vastaavasti em. asia Centro di Musicologia Walter Stauffer, tuomion 37 kohta), jäsenvaltio ei kuitenkaan voi varata tällaisia etuja ainoastaan sen alueelle sijoittautuneille järjestöille, jotka voivat toiminnallaan vapauttaa sen tietyistä sille kuuluvista velvollisuuksista (ks. em. asia Persche, tuomion 44 kohta).

31 Jäsenvaltion mahdollisuus vapautua tietyistä sille kuuluvista velvollisuuksista ei erityisesti mahdollista sitä, että jäsenvaltio voisi ottaa käyttöön erilaisen kohtelun sen alueella sijaitsevien, yleishyödyllisiksi tunnustettujen järjestöjen ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden järjestöjen välillä siitä syystä, että viimeksi mainittujen järjestöjen hyväksi tehdyt testamentit eivät voi johtaa verotulojen pienentymisen kompensointiin talousarviomenojen pienentymisellä, vaikka näiden järjestöjen toiminta olisikin ensin mainitun jäsenvaltion lainsäädännön tavoitteiden mukaista. Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että tarve estää verotulojen pienentyminen ei kuulu SEUT 65 artiklassa mainittuihin tavoitteisiin eikä yleistä etua koskeviin pakottaviin syihin, joilla voidaan oikeuttaa EUT-sopimuksessa vahvistetun vapauden rajoittaminen (ks. em. asia Persche, tuomion 46 kohta).

32 Lisäksi oikeuskäytännön mukaan on niin, että silloin, kun yhdessä jäsenvaltiossa yleishyödylliseksi tunnustettu järjestö täyttää myös toisen jäsenvaltion lainsäädännössä tässä tarkoituksessa asetetut edellytykset ja kun sen tarkoituksena on edistää samanlaisia yleisiä etuja niin, että se voidaan tunnustaa yleishyödylliseksi viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, minkä arvioiminen kuuluu tämän saman jäsenvaltion viranomaisten, mukaan lukien tuomioistuimet, toimivaltaan, tämän jälkimmäisen jäsenvaltion viranomaiset eivät voi evätä tältä järjestöltä oikeutta samanlaiseen kohteluun pelkästään sillä perusteella, että järjestön kotipaikka ei ole kyseisen jäsenvaltion alueella (em. asia Persche, tuomion 49 kohta).

33 Jäsenvaltioon sijoittautunut järjestö, joka täyttää toisessa jäsenvaltiossa veroedun saamiseksi asetetut edellytykset, on viimeksi mainitun jäsenvaltion kyseisten

yleishyödyllisten toimintojen edistämiseksi myöntämien veroetujen suhteen tilanteessa, joka on rinnastettavissa niiden yleishyödyllisiksi tunnustettujen järjestöjen tilanteeseen, jotka ovat sijoittautuneet viimeksi mainittuun jäsenvaltioon (em. asia Persche, tuomion 50 kohta).

34 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että pääasiassa kyseessä olevassa Vallonian lainsäädännössä pidetään sen, onko alennettua verokantaa sovellettava, määrittämisen perusteena voittoa tavoittelemattoman järjestön toimipaikkaa, jonka on sijaittava joko Belgiassa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä on asunut tai työskennellyt. Kuten tämän tuomion 31–33 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, kun kyseessä oleva yleishyödylliseksi tunnustettu järjestö täyttää tässä tilanteessa muut Vallonian lainsäädännössä perintöveroetujen soveltamiselle asetetut edellytykset kuin toimipaikan sijaintia koskevan edellytyksen, minkä arvioiminen kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, kyseisen jäsenvaltion viranomaiset eivät voi evätä tältä järjestöltä oikeutta samanlaiseen kohteluun sillä perusteella, ettei sillä ole toimipaikkaa kyseisen jäsenvaltion alueella eikä jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä on työskennellyt tai asunut.

35 Joka tapauksessa on katsottava, että pääasiassa kyseessä olevalla belgialaisella lainsäädännöllä ei voida saavuttaa tavoitetta eli ainoastaan sellaisten järjestöjen verotuksellista suosimista, joiden toiminnasta on hyötyä Belgian yhteiskunnalle.

36 Koska kyseisessä lainsäädännössä pidetään sen, että voidaan todeta läheinen yhteys Belgian yhteiskuntaan, perusteena kyseisen järjestön toimipaikkaa, kyseinen lainsäädäntö ei johda pelkästään siihen, että järjestöjä, joilla on toimipaikka Belgian alueella, ja järjestöjä, jotka eivät täytä tätä ehtoa mutta joilla on kuitenkin läheinen yhteys tähän yhteiskuntaan, kohdellaan eri tavalla, vaan se johtaa myös siihen, että järjestöjä, joilla on toimipaikka Belgiassa, kohdellaan samankaltaisella tavalla riippumatta siitä, onko niillä läheinen yhteys kyseiseen yhteiskuntaan vai ei.

37 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että SEUT 63 artikla on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan alennettua perintöverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, joilla on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä kuolinhetkellään tosiasiallisesti asui tai työskenteli taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt.

Oikeudenkäyntikulut

38 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 63 artikla on esteenä sellaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan alennettua perintöverokantaa voidaan soveltaa ainoastaan sellaisiin voittoa tavoittelemattomiin järjestöihin, joilla on toimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai jäsenvaltiossa, jossa perinnönjättäjä kuolinhetkellään tosiasiallisesti asui tai työskenteli taikka jossa hän oli aiemmin tosiasiallisesti asunut tai työskennellyt.

Allekirjoitukset